

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ροές

2020

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ροές

Διατίθεται δωρεάν

Πάτρα 2020

Τίτλος: Ροές

Δημιουργός: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σελιδοποίηση: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Εικόνα εξωφύλλου: «Καταρράκτης» (λάδι σε μουσαμά, 50 × 40 εκ.), ζωγραφικός πίνακας της Παναγιώτας Π. Λάμπρη.

ISBN: 978-618-84261-2-2

Copyright © 2020

Εκδότης: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ιστοσελίδα: <http://users.sch.gr/panlampri/>

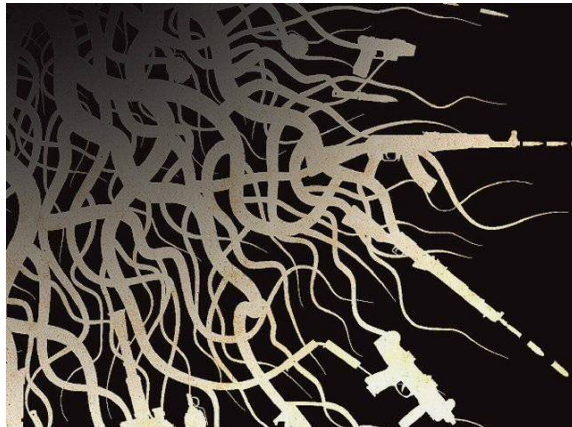
Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου του έργου, με αναφορά στην πηγή, χωρίς την άδεια της δημιουργού.

*Στη Ροδαυγή,
τη μικρή ορεινή πατρίδα μου,
ευγνωμονούσα.*

Άνομία

Όταν τῆς ἀνομίας ἡ λαίλαπα
τῆς κοινωνίας τὰ σπλάχνα
κατατρώει καί ρημάζει,
ἡ νομιμότητα
ἀνήμπορη, διωκόμενη,
δραπέτισσα
ἀπό τόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς
μέρα μέ τήν ἡμέρα κατανταίνει.

Πάτρα 20 Σεπτεμβρίου 2018

Φασισμός

Ποτέ δέν ὀδηγήσανε
τά βήματά τους ὡς τό Ἄουσβιτς,
ποτέ δέν ἔφθασαν ὡς τό Νταχάου,
ποτέ δέν πήγανε σέ μέρη ἀνάλογα
τή φρίκη μέ γυμνό ὀφθαλμό,
γιά νά χορτάσουν.

Ἔτσι, χωρίς σκέψη πολλή,
κάθε φορά,
πού κάποιος ἄποψη διαφορετική
ἀπ' αὐτούς διατυπώνει,
φασίστα τόν ἀποκαλοῦν
καί τήν ἐκφρασμένη γνώμη του
ὡς φασιστική τήν παριστάνουν.

Καί δέν κατανοοῦν οἱ νήπιοι
πώς, ὅταν λέξεις σάν κι αὐτές
συχνά καί ἀνεπίκαιρα
τίς ἐπαναλαμβάνεις,
οἰκεῖες μέ τή χρήση τους τίς κάνεις
κι ὁ φασισμός,
ἀντί γιά κάτι ἀποφευκτέο κι ἀποτρόπαιο,
χρήσιμος καί ἰδανικός φαντάζει.

Πάτρα 21 Σεπτεμβρίου 2018

Διαπίστωση

Οί πλείστοι τῶν ἀνθρώπων
δύσκολα τή χαρά
μοιράζονται,
στίς λῦπες σπεύδουν.

Πάτρα 21 Σεπτεμβρίου 2018

Μνημεία

Καί τά μνημεία τῆς κληρονομιᾶς μας
τῆς πανάρχαιας
στό ὑπερταμεῖο κατατέθηκαν,
μαζί μ' ἄλλα τοῦ τόπου μας πολύτιμα,
τά τῶν χρεῶν γιά νά ρυθμίσουν.

Γιά τήν τιμή τῶν ὄπλων
θά μπορούσε - ἐπιβαλλόταν -
νά ἐξαιρεθοῦν·
ἔτσι, θά βεβαιωνόταν ἐπαρκῶς
πώς στήν ἐφήμερη ζωή μας
ὑπάρχουν ιδέες κι ἀντικείμενα,
πού στίς ἀγορές τοῦ κόσμου
ὡς ἀσήμαντα ἀθύρματα
ποτέ δέν ξεπουλιοῦνται
καί ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ τά διαφυλάσσεις,
γιά νά θυμᾶσαι
ποιός εἶσαι, ἀπό ποῦ ἔρχεσαι
καί κατά ποῦ τραβᾶς.

Πάτρα 22 Σεπτεμβρίου 2018

Φθόνος

Μικρόψυχος εκείνος
πού φθονεῖ
τίς πράξεις καί τά ἔργα ἄλλων.

Μόνο, πού, ἀπό ἐμπειρία
ἢ ἀπό σκέψη λογική,
θά ἔπρεπε νά γνωρίζει
πώς τήν ψυχή ἐκείνου,
τόν ὁποῖο κάθε φορά φθονεῖ,
καθόλου ὁ φθόνος του
δέν τήν ἀγγίζει.

Πάτρα 22 Σεπτεμβρίου 2018

Οί φίλοι

Οί φίλοι στά δύσκολα
φαίνονται, λένε!

Μπορεῖ!

Ἐγώ τούς φίλους
στίς χαρές μου τούς θέλω!
Νά 'ναι μέ τήν ψυχή,
ἴσως, καί μέ τό σῶμα ἐκεῖ
καί τήν ἄφατη εὐδαιμονία
νά μοιράζονται μέ τή δική μου ψυχή.

Στῶν θλίψεων τίς ὄρες,
ὅταν τό μέσα μου κλαίει καί θρηνεῖ,
μακριά μου ἄς βρίσκονται
τί ἡ ψυχή,
πού ἀπό τά δῶρα τῆς φιλίας μυρώθηκε,
δυναμάρια πολλά ἔχει στό εἶναι της
κι ἀντέχει
ὅσα μιά ἄλλη δέν τό μπορεῖ.

Πάτρα 22 Σεπτεμβρίου 2018

Δόν Κιχῶτες

Μέχρι στῆς ἐξουσίας τόν θῶκο ν' ἀνεβοῦν,
ὡς ἄλλοι Δόν Κιχῶτες,
μέ κάθε εἶδους ἀνεμόμυλους τά βάζουν
καί ὑπόσχονται
πῶς, ὅταν τῆς ἐξουσίας τά ἠνία ἀδράξουν,
θά τούς τρέμουν
οἱ ἰδεολογικοὶ ἀντίπαλοι,
ἀλλά καί τῆς γήινης σφαίρας
οἱ ἰσχυροί!

Πριχοῦ, ὅμως, παρέλθει λίγος χρόνος,
τίς φροῦδες πιά αὐταπάτες τους
γοργότατα ἐγκαταλείπουν
κι ὡς ἄλλοι χαμαιλέοντες,
ἐμφάνιση καί ἰδεολογία μεταλλάσσουν,
διότι ἀλλάξαν, λένε, οἱ καιροί!

Ἀσύστολα, ψεύτικα λόγια, ὅπως καί πρὶν,
γιά ἄλλο, ὅμως, λόγο τώρα,
χωρίς καμία αἰδημοσύνη ξεστομίζουν
καί σ' ὅσους τούς ἐμπιστεύτηκαν
λένε πῶς, μᾶλλον, δέν κατάλαβαν
τί τότε, πού τήν ψῆφο τους ἐκμαύλιζαν,
ἤθελαν νά τούς ποῦν.

Οἱ ἴδιοι, ὅσο καιρό τήν ἐξουσία κατέχουν,
ἡγέτες καί συστήματα πολιτικά,
πού ἐπὶ χρόνια ἐξύβριζαν,
μέ λόγια θριαμβευτικά ὑμνολογοῦνε

κι απολαμβάνουν τῆς ἐξουσίας
τά θέλγητρα
καί τά καλά τοῦ μισητοῦ, ἀνθρωποφάγου
καπιταλισμοῦ.

Κι ἀναγαλλιάζουν,
ἐρωτικά, σχεδόν, ἐγκαταλείπονται
στήν ἔνοχη, ἠδυπαθῆ, γλυκιά ἀγκάλη
τοῦ ἀνηλεοῦς, τοῦ μιανοῦ,
τοῦ ἀπανθρώπου καπιταλισμοῦ!

Ναί, ναί, ἀμφιβολία καμία μήν ἔχεις!

Ἔρχονται, ἦρθαν καιροί,
πού καί τέτοια συμβαίνουν!

Πάτρα 28 Σεπτεμβρίου 2018

Νέμεσις

Ἦλθες, εἶπες, ἀπῆλθες.

Ἐξέμεσες πολλή χολή,
γιά νά μπορεῖς, χωρίς καμία τύψη,
νά τή λησμονήσεις.

Θά ἔπρεπε, ὅμως, νά γνωρίζεις
πώς ἡ ὕβρις
σέ χρόνο ἐπιλεγμένο γίνεται,
ἀλλά ἡ Νέμεσις
τό ἔχει συνήθειο ἀρχαιόθεν
σέ μεταγενέστερη,
συχνά, σέ ὥρα ἀνύποπτη,
τόν ὕβριστή νά συναντᾷ
καί ν' ἀπονέμει τή δικαιοσύνη.

Πάτρα 5 Οκτωβρίου 2018

Οἱ ἐξωνημένοι

Ἐκπληκτοὶ δήλωσαν πολλοὶ
γιὰ συμβαίνοντα ἐν πανεπιστημίοις.

Δέν γνώριζαν, εἶπαν,
πὼς ἐδῶ καὶ ἱκανὸ καιρὸ
εὐκολότερο πρᾶγμα δέν ὑπάρχει,
κάποιους ἐξωνημένους δάσκαλους
στό περιβάλλον τους νά βρεῖς,
ἀλλά καὶ πτυχία καὶ ἐργασίες πτυχιακές
μέ λίγα χρήματα νά ἀποκτήσεις.

Μόνο, πού σκοπίμως, ἴσως, παραβλέπουν
πὼς γιὰ νά ὑπάρχουν
ἄνθρωποι, πού ἀγοραπωλησίες κάνουν,
πρέπει καὶ πωλητές κι ἀγοραστῆς
νά συναντοῦν.

Ἄν ἀγοραστῆς στήν πολιτεία
τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς γνώσης
δέν κυκλοφοροῦσαν,
οὐδεὶς οὐτιδανός,
δάσκαλος τῆς πεντάρας,
πτυχία ἄνευ περιεχομένου
παντίοις τρόποις
θά μοσχοπουλοῦσε.

Πάτρα 5 Οκτωβρίου 2018

Άπεχθές

Άπεχθές,
άνθρωποι, πού εύεργετηθήκαν,
ἐπιλήσιμονες κι ἀγνώμονες
νά γίνονται.

Πάτρα 10 Οκτωβρίου 2018

Τά κυκλάμινα

Άνθισαν κυκλάμινα,
πολλά κυκλάμινα, στό Μάτι,
εἶπαν στίς εἰδήσεις.

Μά, φυσικά, κάθε φθινόπωρο,
μετά τό πρωτοβρόχι,
αὐτά ν' ἀνθίζουν εἴθισται
καί νά στολίζουν μέ τά ροδαλά τους χρώματα
βραχάκια καί λειμῶνες.

Στό Μάτι κάθε χρόνο ἀνθίζουν,
μόνο, πού, ἡ ἑκατόμβη τῶν νεκρῶν
καί τά καμένα δέντρα, νεκρά κι αὐτά,
δέν θά τά ματαδοῦν.

Τά κυκλάμινα ἀνθισαν,
τοῦ χρόνου πάλι θεν' ἀνθίσουν,
ὅμως, τῶν ἀνθρώπων οἱ ζωές,
κείνων, πού ἀπό τή λαίλαπα τῆς πυρκαγιᾶς
καί τῶν στυγνῶν πολιτικῶν
ἐπέζησαν,
πότε θ' ἀνθίσουν;

Πάτρα 17 Οκτωβρίου 2018

Συνέπεια

Τῆς συνέπειας ὁ δρόμος
οὐσιαστικός
καί γιά τήν κοινωνία χρήσιμος.

Πολλοί τόν ἐκτιμοῦν,
ἀλλά λίγοι, πολύ λίγοι, τόν ἐπιβραβεύουν.

Ἄν τῆς συνέπειας τόν δρόμο
διάλεξες,
πορεύσου ΜΟΝΟΣ, καταμόναχος,
καί ἀνταμοιβή
ἤ, ἔστω, μιά ἐλάχιστη ἀναγνώριση
ποτέ μήν ἀναμένεις·
μόνο, πορεύσου.

Πάτρα 18 Οκτωβρίου 2018

Ἡ ἄρνηση

Ὅσο πῖο πολλὰ καί ἐκλεκτά
ἀπό τόν ἑαυτό σου δίνεις,
τόσο πῖο πολλὰ,
χωρίς ἐνδοιασμό αἰτοῦνται
κι ἀλίμονο,
ἂν τολμήσεις κάτι ν' ἀρνηθεῖς.

Ἀρκεῖ μιά ἀσήμαντη ἄρνηση,
μόνο μία,
ὅλα τά εὐγενῆ δοσίματα
ὡς μή γενόμενα νά διαγράψει
καί θλίψεις ἄμετρες κι ἀπρόσμενες
γιά τή μοναδική σου ἄρνηση
νά ὑποστεῖς.

Πάτρα 18 Οκτωβρίου 2018

Ἦχι...

Εἶπα...

Εἶπα νά φύγω! Τώρα!
Χωρίς καμιά ἠττοπαθῆ ἀναβολή!
Σχεδόν, χωρίς ἀποσκευές!
Γιά ποῦ δέν ξέρω,
ἀλλά νά πάω κάπου,
νά σκεφτῶ, νά ψάξω μέσα μου,
νά δῶ ποιὰ εἶμαι.

Νά δῶ τί θέλουν οἱ ἄνθρωποι,
τί δίνω, τί μοῦ δίνουν,
γιατί ὁ ναρκισσισμός περίσσεψε,
γιατί ἡ ἀλαζονεία περίσσεψε,
γιατί ὁ φθόνος καί τό ἄδικο περίσσεψαν
κι ὅ,τι καλό μακριά τους στέκει.

Πάτρα 18 Οκτωβρίου 2018

Τό θάμα

Στη φίλη μου Σοφία Δ. Ευθυμίου, ευγνωμονούσα.

Έπτά Νοέμβρη ἦτανε,
ὅταν πρωτοαντίκρισα
τόν διάφανο οὐρανό
τῶν γαλάζιων ματιῶν σου.

Διαβήκανε χρόνια πολλά,
σαράντα ὀλόγιομα,
ἀπό τότε!

Τότε,
πού μέ σημαία
τά ὄνειρά μας τ' ἄγουρα
κινούσαμε
γιά τῆς ἐνήλικης ζωῆς
καί τῆς φιλίας τό θάμα.

Τώρα,
πού πολλά ἀπό τῆς νιότης τά ὄνειρα
γινῆκαν στάχτη στῆς ζωῆς τό διάβα,
τό βλέμμα μας,
ζεστό, καθάριο, ὀλοζώντανο,
μιλάει
γιά τῆς ἀειθαλοῦς φιλίας μας
τό μέγα θάμα.

Πάτρα 31 Οκτωβρίου 2018

Ὁ ἥρωας

Ἀντιρωϊκή ἡ ἐποχή μας!
Δέν ἀγαπᾶ τούς ἥρωες
κι οὔτε ὡς παράδειγμα τούς ἔχει.

Χαρά σέ κεῖνον,
πού πάνω ἀπό τούτη τή συνθήκη
αἶρεται
καί βαδίζοντας
τήν ὁδό τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν
τοῦ θανάτου τήν τελεσίδικη ἐτυμηγορία
ἀψηφᾶ,
γενόμενος ἥρωας.

Πάτρα 31 Οκτωβρίου 2018

᾽Οφειλαν

Σέ μερικούς ἀνθρώπους,
ἀκόμα καί τήν ψυχή σου
νά τούς δώσεις,
μέ ἀφορμές ἀσήμαντες,
λόγια πικρά ἐξοβελίζουν
μέ ἀχαριστία πληρώνοντας
ἐκείνους,
πού ὡς κάτι σπάνιο καί τιμαλφές
᾽οφειλαν νά φροντίζουν
καί νά ἀγαποῦν.

Πάτρα 11 Νοεμβρίου 2018

Ἡ συμφωνία

Λυτοί, δεμένοι
καί ἔνιοι, ιδεολογικά ἀδέσποτοι,
τρέχουν, καλπάζουν ὑποπτα,
γιά νά μᾶς πείσουν!

Εἶναι καλή ἡ συμφωνία,
λένε! Ἄριστη, σχεδόν!

Καί παραβλέπουν,
σκόπιμα ἢ ὄχι,
θά φανεῖ στό μέλλον,
ἄρθρα καί διευκρινίσεις της
κι ἐκεῖνο τό «σχεδόν»,
πού θά στοιχειώνει ἀνεπίστρεπτα
τό μέλλον.

Δείχνουν
νά μήν τούς μέλει αὐτό,
πού στήν ἱστορία ὑστεροφημία λένε,
οὔτε ἄν μέ τοῦ λαοῦ
τή βούληση
οἱ ἀποφάσεις τους συνάφεια ἔχουν.

Ἀπολαμβάνουν,
μέ κάθε τρόπο τό δεικνύουν,
ὅ,τι καλό ἡ ἐξουσία,
πού αὐτός τούς ἔδωσε, διαθέτει.
Ὅμως, φαίνεται
νά λησμονοῦν

πώς, ὅποιος ἐρήμην τοῦ λαοῦ,
πού κυβερνᾷ, βουλευέται,
ἔρχεται ἡ ὥρα,
πού ἀπό τόν λαό κι ἀπό τήν ἱστορία
κρίνεται καί, ὄχι σπάνια,
συντρίβεται.

Πάτρα 20 Ιανουαρίου 2019

Συλλαλητήριο

Πάνδημο καί ειρηνικό
τό συλλαλητήριο!

Ἄνδρες, γυναῖκες, γέροι καί παιδιά
στήν πλατεία Συντάγματος,
γιά τῆς πατρίδας τους τά δίκια,
πῆγαν νά διαδηλώσουν.

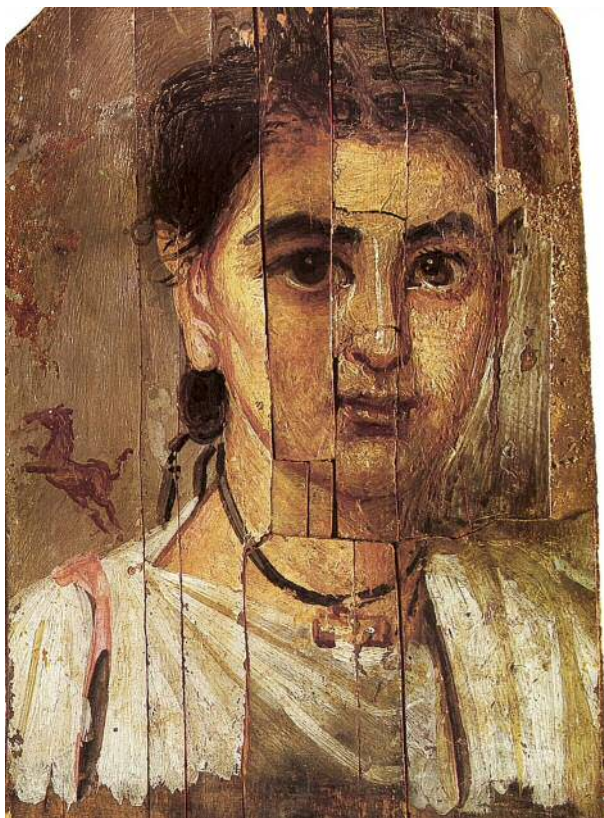
Ὅμως, ἐκεῖνοι,
πού στά σκότη διαβουλεύονται,
μέ χημικά τούς ἔπνιξαν,
ὑποστηρίζοντας
πώς γιά τή δημόσια τάξη τέτοια πράξαν.

Δέν σκέπτονται οἱ νήπιοι
πώς, ἂν οἱ δημοκρατίες
μέ τέτοια μέσα προστατεύονται,
ἂν οἱ δημοκρατίες
ταπείνωση τοῦ λαοῦ,
πού δίκαια διαδηλώνει,
ἐντέλλονται,
δημοκρατίες δέν εἶναι.

Ἄν τέτοια
γιά τίς δημοκρατίες ἄποψη ἔχουνε,
ἄς βγοῦν δημόσια νά τό εἰποῦν,
γιά νά γνωρίζει
ἀπό πρῶτο χέρι ὁ λαός
μέ ποιούς ἔχει νά κάνει

καί πῶς στό μέλλον
ὀφείλει νά πορεύεται.

Πάτρα 20 Ιανουαρίου 2019

Όταν

Όταν ή Αιδώς και ή Δίκη
τίς αποφάσεις κάθε κυβερνώντος
δέν διαφεντεύουν,
σκληρή, συχνά έπώδυνη,
φθάνει ή Νέμεσις
καί τόν συντρίβει.

Πάτρα 20 Ιανουαρίου 2019

ἐπλήγη.

Μετά από τέτοια φονική φωτιά,
λίγη αιδήμονα σιωπή ἐπιβεβλημένη εἶναι.
Ὅμως, ἡ Νέμεσις,
ἂν καί ἡ ἐτυμηγορία της
τά τεθνεῶτα δέντρα δέν θά ἀναστήσει,
γιά τήν ἀπώλεια τόσης
ζωηφόρου ὁμορφιάς
πότε, ἄραγε, τούς ὑπαίτιους
παραδειγματικά θά τιμωρήσει;

Πάτρα 5 Ἀπριλίου 2019

Παναγία τῶν Παρισίων

«Πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Παναγία τῶν Παρισίων, ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θὰ βρεῖ σὲ μία σκοτεινὴ γωνιά ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πύργους αὐτῆ τῆ λέξι σκαλισμένη μὲ τὸ χέρι στὸν τοῖχο: Ἀνάγκη». [...] Ὁ ἄνδρας πού ἔγραψε αὐτὴ τῆ λέξι σὲ αὐτὸν τὸν τοῖχο χάθηκε, ἐδῶ καὶ πολλοὺς αἰῶνες, στίς γενιές πού ἀκολούθησαν, ἡ λέξι μὲ τὴ σειρά της ἔσβησε ἀπὸ τὸν τοῖχο τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἐκκλησία ἢ ἴδια θὰ σβηστεῖ, σύντομα ἴσως, ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς.»

Βίκτωρ Οὐγκώ (1802-1885), «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων»

Δακρυροοῦσα τῶν Παρισίων
ἢ Παναγία
καὶ ὁ κωδωνοκρούστης τοῦ ναοῦ,
ὁ μυθιστορηματικὸς Κουασιμόδος,
θρηνεῖ κι αὐτός
γιά τὴν ἀνηλεῆ φωτιά,
πού τὸν περιλάμπρο ναό της ἔχει κάψει.

Καὶ ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη
συγκλονισμένη εἶναι,
μεταδίδουν στίς εἰδήσεις,
γιατὶ ἓνα τέτοιο ἀρχιτεκτόνημα
λίγο ἔλειψε σωρός ἐρειπίων νά γίνει!

Ὑπάρχουνε κι ἐκεῖνοι, βέβαια,
λίγοι, πολλοί, ποιὸς ξέρει,
πού χαρά μεγάλη χαίρονται
γιά τὴν καταστροφή,
πού στὴν καρδιά τοῦ Παρισιοῦ

για κάποιο λόγο ἐγίνη!

Μετά ἀπό τόσα συναισθήματα
ἀνάμεικτα,
μετά τή συντριβή, ἀλλά καί τά ζήτω,
πάλι ὁ περιφανῆς ναός θά οἰκοδομηθεῖ,
ἀφοῦ πρόθυμοι γαλαντόμοι χορηγοί,
ἤδη πολλοί φανῆκαν!
Καί ἡ πυρκαγιά του ἡ ἀπρόσμενη
μήνυμα στούς αἰῶνες θ' ἀποστέλλει
πώς τοῦ ἀνθρώπου τά δημιουργήματα
εὐάλωτα, ἐφήμερα
κι ἐνίστε ἀμφιλεγόμενα εἶναι.

Πάτρα 17 Ἀπριλίου 2019

Ἀρχές Μαγιοῦ

Ἀρχές Μαγιοῦ
κι ἡ ἀναχώρηση ἐπιβεβλημένη.

Καί μένουν πίσω
οἱ μπουμπουκοφοροῦσες τριανταφυλλιές.

Ὅταν τά πέταλά τους τά βελούδινα
στοῦ ἡλίου τά χαϊδέματα θ' ἀναρριγοῦνε,
μακριά θά βρίσκομαι,
ἀλλά ὁ μέσα κόσμος μου
καθημερνά, πουρνό καί δεῖλι,
περιπαθῶς
στῆς πατρικῆς αὐλῆς μου τόν περίβολο
θά γυροφέρνει.

Καί θά θωρεῖ
τήν πανδαισία τῶν χρωμάτων τους,
καί θ' ἀναπνέει
τήν ἐλαφριά πνοή τῶν ἀρωμάτων τους,
καί θ' ἀγαλλιάζει
ἀπό τήν ἄφατη ὁμορφιά,
πού ἀφειδώλευτα γύρω τους
θά σκορπίζουν.

Τί ὅ,τι ἀληθινό τό μέσα μας
ψυχανεμίζεται,
ἀκόμα κι ἂν μακριά του ἀναπνέει
κι εὐδοκιμεῖ,
ὡσάν παρόν τό αἰσθάνεται

καί ζωτικό γιά κείνο εἶναι.

Ροδαυγή 5 Μαΐου 2019

Λείπεις

Στη μητέρα μου.

Λείπεις,
μά είσαι παντού.

Χθές, σήμερα, αύριο,
ΠΑΝΤΑ,
δίνοντας νόημα
σέ'ο,τι ή' απουσία σου
σηματοδότησε
καί σέ'ο,τι αυτή
γιά πάντα θά σημαίνει.

Πάτρα 12 Μαΐου 2019

Τ' ἀηδονάκια

Ἄγρυπνο σέ κρατοῦν
στή Ροδαυγή
τίς νύχτες τ' ἀηδονάκια.

Τό τραγούδι τους,
ἔρωτικό κι ἀτέρμονο,
τρίλιες ξεχωριστές,
συχνά, μοναχικές
μέσα στή σιγαλιά τῆς νύχτας
ἀναπέμπει.

Καί κάθε ξάγρυπνος
ταξιδευτής,
τοῦ χρόνου περατάρης,
μένει, ἀκούει, εὐφραίνεται,
μά, ἡ καρδιά του κλαίει.

Πάτρα 14 Μαΐου 2019

Καρυάτιδες

Στις γυναίκες της Πίνδου.

Σάν νά 'ναι τώρα τίς θωρῶ ἐκεῖνες τίς γυναῖκες!

Στίς παραστάδες στέκονται, ὡς Καρυάτιδες ἄλλες,
ἢ μάνα μου, ἢ μάνα της, τ'ς Ἡλείρου μας οἱ μάνες
καί προβοδίζουν, καρτεροῦν καί πάλι προβοδίζουν
πότε τό ταίρι τ' ἀκριβό, πότε τόν γιό τόν πρῶτο
κι ἄν ἡ ζωὴ τούς τό ζητᾶ καί ὅλα τά παιδιά τους.

Χαμογελῶντας χαιρετοῦν, χαμογελῶντας γνέφουν,
λιγόλογες κι ἀδάκρυτες, μέ τήν καρδιά τους μαύρη,
τί μαθημένες εἶν' αὐτές ἀπό τά γεννοφάσκια
νά εἶναι στῦλοι τοῦ σπιτιοῦ, στήριγμα τῶν δικῶν τους.

*– Γυναῖκες Ἡπειρώτισσες, γυναῖκες τῆς καρδιάς μου,
σάν τί βοτάνια πίνετε, σάν τί γητειές σᾶς κάναν
καί γίνετε ὅλες δυνατές, ὅλες ἀντρογυναῖκες;*

*– Κόρη, βοτάνια ἤπιαμε, κόρη, γητειές μᾶς κάναν,
μά, ἦταν ὅλα ἀκριβά καί δύσκολα τά βρίσκεις!*

*– Γυναῖκες Ἡπειρώτισσες, γυναῖκες τῆς καρδιάς μου,
πεῖτε μου νά τά βρῶ κι ἐγώ, πεῖτε μου νά τά ξέρω!*

*– Μήν ψάχνεις ἄλλο, κόρη μου, καί σοῦ τά μολογοῦμε·
ἕνα εἶν' τό βοτάνι, μιά ἢ γητεία κι ΑΓΑΠΗ τήνε λένε!*

Πάτρα 18 Μαΐου 2019

Μνήμη Πόντου

Μεγάλο τό φορτίο
τῆς ΜΝΗΜΗΣ
καί πῶς ἡ καρδιά κι ὁ νοῦς
νά τό σηκώσουν.

Χιλιάδων χρόνων
ὁ πολιτισμός,
χιλιάδων ἀνθρώπων
ὁ θάνατος,
χιλιάδων ἐπιγόνων
ὁ μνησιπήμων πόνος.

Πόνος! Μόνο πόνος!

Ἀγιάτρευτος,
κληροδοτούμενος
καί ἀδικαίωτος
μνησιπήμων πόνος!

Πάτρα 19 Μαΐου 2019

Λάθε βιώσας

Όταν ως χαμαιλέον
ζεις και πολιτεύεσαι,
δύσκολο τήν άξία τής συνέπειας
καί τής περηφάνιας
νά κατανοήσεις.

Τί ό χαμαιλεοντισμός,
μέ τή βολική χαμέρπειά του,
άπό επίπονες άναζητήσεις
σ' άπαλλάσσει,
προσφέροντάς σου
ένα γοητευτικό, λυτρωτικό,
«λάθε βιώσας»!

Πάτρα 22 Ιουνίου 2019

Ἡ Ταναγραῖα

Πρωινό καλοκαιριοῦ. Ἡ θάλασσα, ἑλαφρῶς ρυτιδωμένη, ἀπαυγάζει μοναδικά τὰ χρώματα τῆς αὐγῆς. Σ' ἓνα σημεῖο τῆς ἀκτῆς μιά γυναῖκα, ἐνδεδυμένη τό σχῆμα τῆς μοναχῆς, ἀγναντεύει τό γαλάζιο, πού ἐμφατικά τῆς γνέφει μέσα του νά βυθιστεῖ. Σέ λίγο, βαδίζει στήν ἀμμουδιά μέ βῆμα στέρεο, προχωρεῖ διστακτικά μέσ στό νερό καί μέ πλήρη ἐξάρτυση ἀφήνεται στήν ὑγρή ἀγκαλιά τοῦ Ποσειδῶνα.

Τό κορμί της, στερημένο ἀπό καιρό καί παρά τό βάρος τῶν ἐνδυμάτων, χαίρεται μέ τούτη τήν ἀπρόσμενη ἡδονή καί δείχνει μέ τίς κινήσεις του πώς κολύμπι ὑπέροχο γνωρίζει.

Ἄς πᾶνε κατ' ἀνέμου τὰ ὑγρά ράσα, πού σάν ἀλλόκοτη σημαία στήν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ φουσκώνουν! Ἄς πάει κατ' ἀνέμου καί τό σφιχτό περικάλυμμα τῆς κεφαλῆς, πού μέ ιδιότυπη σημαδούρα μοιάζει!

Ἄς πᾶνε! Ἄς πᾶνε ὅλα... Εἶναι ἱερή αὐτή ἡ στιγμή καί πρέπει νά τήν ἀπολαύσει!

Ὅταν λίγο μετά, χορτάτη ἀπό τὰ παιχνίδια της μέσ στό νερό, ἀναδύεται ἀργά, σχεδόν ἡδονικά, καί πατᾶ τὰ πόδια της στήν ἀκτή, τό λεπτοκαμωμένο, εὐθυτενές κορμί της, ἀγκαλισμένο σφιχτά ἀπό τόν ὑγρό μαῦρο μανδύα της, σέ τίποτα δέν θυμίζει τῆς μοναχῆς τό σχῆμα! Ἔχει ἀθέλητά του μεταμορφωθεῖ σέ ἀρχαία Ταναγραῖα!

Τό κορμί ἔχει μνήμη
καί γνωρίζει
ἀπό ποῦ ἐρχεται
καί τί μαζί του κομίζει!

Κι αὐτό, ἀνέκαθεν

καί διά παντός!

Πάτρα 8 Ιουλίου 2019

Τό μένος

Τῆς φύσης ἢ ὀργισμένη ἀντίδραση,
γιά ἄλλη μιά φορά,
ἀνυπολόγιστες καταστροφές
ἐντός λίγων λεπτῶν
σ' ὁμορφους τόπους ἔχει προκαλέσει.

Τό μένος της γνωστό, μεγάλο
κι εὐεξήγητο!

Μόνο, πού ὁ ἄνθρωπος,
ἀγνώμων καί κυρίως ἄπληστος,
ὅταν ὠραία νηνεμία ὑφίσταται,
τά αἰτία του λησμονεῖ
καί καμία πρόνοια οὐσιαστική
δέν σκέπτεται νά λάβει.

Γιά τοῦτο κι ἄλλες τέτοιες
θά συμβοῦν!
Πότε καί ποῦ κανεῖς δέν ξέρει.
Μέχρι, πού στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ,
κάτι τόν ἄνθρωπο, ἴσως, συνεφέρει.

Πάτρα 11 Ιουλίου 2019

Τό γλυκό

Σ' ένα μικρό δοχείο γυάλινο,
ανάλλαγο από τῶν καιρῶν τό διάβα,
φυλάω ὡς ἅγιο τιμαλφές
γλυκό ἀπό πράσινο νεράντζι.

Φτιαγμένο παστρικά
ἀπό τά χέρια τῆς μανούλας μου
- πέρασαν ἀπό τότε εἴκοσι χρόνια -
κάθε πού ἀνοίγω τό ἐρμάριο
σ' αὐτό τό βλέμμα κατευθύνεται
καί ἡ ψυχή μου ἀναγαλλιάζεται.

Πῶς γίνεται, λέω, μιά σταλιά γλυκό,
κλεισμένο μέσ σέ διάφανο βαζάκι,
πολλῶν στιγμῶν πλείριας ζωῆς
ὁμορφες ἀναμνήσεις νά ξυπνᾶ,
πού κάπου κάποτε γεννήθηκαν,
μά, ἀπό καιρό φευγᾶτες εἶναι;

Γίνεται λέει καί παραγίνεται,
φωνή φερμένη ἀπ' τούς αἰῶνες·
τι, ὅ,τι κι ὅπου ἡ ΑΓΑΠΗ μοίρανε,
ποτέ του δέν ΠΕΘΑΙΝΕΙ!

Πάτρα 14 Ιουλίου 2019

Οι μέρες

Μέσα Αύγουστου
κι οί μέρες,
ἀκολουθώντας
τήν ἀρχέγονη συνήθεια τους,
ἔχουνε ἀρκετά μικρύνει.

Μικραίνουνε
ἀργά, σταδιακά,
μέχρι τά κρύα τοῦ χειμῶνα
να τίς ἀγκαλιάσουν,
θυμίζοντας
φυλλορροοῦντα αἰσθήματα,
πού ἀπό ἀγάπης ζεστασιά
δέν ἀγγιχτήκαν.

Ροδαυγή 10 Αυγούστου 2019

Μᾶς ἔμαθαν

Μᾶς ἔμαθαν
πὼς προστάτης τῆς σωματικῆς ὑγείᾳς μας
εἶναι ὁ πόνος.

Μᾶς ἔμαθαν
πὼς προστάτης τῆς πνευματικῆς ζωῆς μας
εἶναι ὁ πόνος.

Μᾶς ἔμαθαν
πὼς ὁ ἐκπεσὼν ἄνθρωπος
μέ πόνους, σωματικούς καί ψυχικούς,
τή σωτηρία τῆς ψυχῆς του
αἰώνια θά ἐξαγοράζει!

Μᾶς ἔμαθαν...

Ὅμως, ὁ ΑΝΘΡΩΠΟΣ,
ὁ μέγας, ὁ μικρός δημιουργός,
γι' ἀνώδυνη κι εὐδαίμονα ζωή
αἰώνια θά πασχίζει καί θά πάσχει.

Ροδαυγή 10 Αυγούστου 2019

Τό μοιρολόι τοῦ πεῦκου

Στον πεῦκο, ο οποίος, μέχρι την αρχή της περασμένης Άνοιξης, υψωνόταν περήφανος στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου της Ροδαυγής, συμπορευόταν με την Ιστορία του και κάποιοι αποφάσισαν πως συνιστούσε εμπόδιο!

Όταν ἀδόκητα δοκήθηκε τή μοίρα του
ὁ στιβαρός, βελονοχίτων πεῦκος,
κόμποι δακρύων κύλησαν στους κλώνους του
κι ἀπό τά βογκητά του τά λυπητερά καί τά παράφορα,
βουίζανε οἱ γειτονιές καί τά περίχωρα,
μά, αὐτιά ἀνθρώπων φαίνεται πώς δέν τ' ἀκοῦσαν!

Τό μοιρολόι του, μοναχικό, βαθύ, ἀτέρμονο,
ἄρχισε ὄντας ζωντανός κι αἰώνια θά τό τραγουδάει!
Καί θά τ' ἀκοῦν ὅσοι ἀπό καρδιάς τόν ἀγαπούσανε
κι ὅσοι στή μνήμη τους διαπαντός θά τόν φυλάνε!

Τί αὐτοί μέ τόν ἀντρειωμένο πεῦκο τους
ἔχουν δεσμούς ζωῆς πολύ βαθιούς,
πού οὐδείς ἀπό τούς νήπιους δημίους του
οὔτε εἶχε, οὔτε ἄξιος ἦταν νά δημιουργήσει!
Τί οἱ ἀκατάλυτοι αὐτοί δεσμοί,
καθάριοι, ρωμαλέοι κι ἀγαπητικοί,
στά παιδικά τους χρόνια γεννηθῆκαν!
Τί ὁ πεῦκος, ὡς πατέρας τρυφερός,
ὅλα στους χώρους τοῦ σκολειοῦ,
γιά χάρη τους, νυχτόημερα ἐπιστατοῦσε!

Χαιρότανε μέ τά παιχνίδια τους,

τό ὅποιο κλάμα τους παρηγοροῦσε,
κι ἀπλόχερα τούς χάριζε τά δῶρα του:
ἴσκιο παχύ, βελόνες αἰχμηρές,
ρητίνη ἀρωματική, ὑπόλευκη
καί ξύλο ἀπό τό ρυτιδωμένο του κορμί
γιά ὄμορφες, πελεκητές βαρκοῦλες!
Δῶρα ἀθύρματα στά χέρια τῶν παιδιῶν,
πού ξέγνοιαστα χαιρόντουσαν στή ρίζα του
τῆς ΖΩΗΣ τό ΜΕΓΑ ΘΑΜΑ!

Τί ἀπό τή μνήμη του ἀγέρωχου τοῦ πεύκου μας
ἢ εἰκόνα κάποιων παιδικῶν χεριῶν,
πού τήν παρθενική ριζούλα του
σ' ἓνα μικρό λακκάκι κάποτε βυθίσαν,
ποτέ στό διάβα τοῦ καιροῦ δέν ἔσβησε
κι οὔτε ἐπρόκειτο νά σβῆσει!

Μά, ἦρθε χρόνος δίσεκτος καί μήνας ὀργισμένος
καί κάποιοι βάλανε βουλή ὁ ἀγαπημένος πεῦκος μας,
ΜΝΗΜΕΙΟ τῆς φύσης ἀξετίμητο,
μιά μέρα τῆς Ἀνοιξέως χωρίς καθυστερήσεις
νά ΠΕΘΑΝΕΙ!

Ναί, ναί! Χωρίς καμία ἀναβολή ἀποφασίστηκε
- τί νόημα, ἄλλωστε, μιά ἀναβολή
γιά ἓναν μελλοθάνατο θά εἶχε -
πῶς πρέπει νά μή βλέπει ἡλίου πρόσωπο,
γιατί, ὅπως ὑποστήριξαν,
μεγάλο πρόβλημα ἢ παρουσία του εἶναι!

Στό ψυχομάχημά του ὁ πεῦκος μας,
ὡς γενναῖος Ἀκρίτας Διγενῆς
σ' ἄλλης μορφῆς καί ἐποχῆς μαρμάρινα ἀλώνια,
στά ὑπεροπτικά, ἄβουλα ἀλυσσοπρίονα,
πού τό ρωμαλέο του κορμί μεθοδικά τεμάχιζαν,

κατά τό δυνατόν ἀντιστεκόταν.

Ἀδύναμος, ὅμως, στής καταστροφῆς τή μηχανή,
βουβός παράπονα ἔκανε, βουβός προμαντευόταν:
– Ἄνθρωποι ἀκαταλόγιστοι, ἄνθρωποι ὑπερόπτες!
Ὡς πότε δῶρα τῶν προγόνων καί τῆς φύσης ἀκριβά
χωρίς κανένα σεβασμό, χωρίς αἰδῶ θά τ' ἀντιμετωπίζετε,
λές, καί σεῖς τά δημιουργήσατε, λές, καί δικά σας εἶναι;
Νά τό θυμᾶστε, ἄνθρωποι! Ἐγώ, ὁ γέρων πεῦκος, τό μηνᾶω:
Θά ἔρθουνε χρόνοι δίσεκτοι καί μῆνες ὀργισμένοι,
πού ἡ ΦΥΣΗ ἐσᾶς καί τά ἀνίδια παιδάκια σας,
σκληρά καί ἀνελέητα θά τιμωρήσει!
Θά θυμηθεῖτε, ἴσως, τότε αὐτό πού κάνατε σ' ἐμέ
καθώς καί σ' ἄλλα ἀδέλφια καί ξαδέλφια μου,
μά, θά ἔναι ἀργά γιά νά μετανοήσετε
καί γιά νά λυτρωθεῖτε!
Κι ἡ Ἱστορία τοῦ μέλλοντος, ἂν τέτοιο ὑπάρξει,
ὅσους στής φύσης τήν καταστροφή συντέλεσαν
ὡς Νέρωνες καί Ἡρόστρατους θά καταγράψει!

Ροδαυγή 21 Αυγούστου 2019

Φθορά

Τῆς φθορᾶς κληρονόμοι οἱ ἄνθρωποι,
συχνά δέν νοιάζονται
γιά ὅσα γύρω τους γεννιοῦνται,
γιά ὅσα γύρω τους ἀναγεννιοῦνται,
γιά ὅσα ἀληθινὴ ΖΩΗ εἶναι.

Ἐνα ταπεινὸ ἀγριολούλουδο,
σέ μιὰ ρωγμὴ τσιμέντου ριζωμένο,
μόλις τὰ δάκρυα τῆς βροχῆς τ' ἀγγίζανε,
βλαστούς ἀνέδωσε
καί μέ ἀνθάκια στοῦ χιονιοῦ τό χρῶμα ἐφήμερα
τήν τσιμεντένια ἀσχήμια τοῦ πολιτισμοῦ
περίσσια καί περίτεχνα τή στόλισε.

Γύρνα, περαστικέ, τό βλέμμα σου,
κοίτα μέ προσοχή το θαλερό ἀγριολούλουδο,
λάβε μαθήματα ἀπό τήν ἀπέριττη ὀμορφιά του,
ΔΙΔΑΞΟΥ

ΑΝΘΙΣΕ

καί ΖΗΣΕ!

Ἔτσι κι ἀλλιῶς, ὅλα ἡ μισητὴ φθορά τ' ἀγγίζει,
ἐσὺ καθημερινά καί ἀνελέητα ἀπ' αὐτὴ ἠττᾶσαι
καί κάποτε ὀλοκληρωτικά θά ἀλωθεῖς!

Αθήνα 2 Σεπτεμβρίου 2019

Λήθη

Θά 'ρθει, ίσως, ή ώρα,
πού στή λήθη καθετί από σένα θά περάσει.
Γι' αυτό λογίσου στά κατάβαθα του εἶναι σου
τί στή διάρκεια τῆς ζωῆς σου πράττεις
καί τί ἀπ' αυτά ή μνήμη ἀξίζει νά κρατεῖ.
Ἄν τά τάλαντά σου μέσ στό χῶμα θάβεις,
ἄν μέ τόν μόχθο σου τά πολλαπλασιάζεις,
ἄν μόνο κάθεσαι καί τά καταμετρεῖς.

Ἡ ΛΗΘΗ μπορεῖ γιά σένανε νά μὴν κοπιᾶσει
κι ή ΜΝΗΜΗ ἐπάξια νά σ' ἐπαινεῖ,
ὅμως ἐσύ ἀνίδεος μακριά θά βρίσκεσαι
κι οὔτε πού θά σέ νοιάζει πιά.

Γι' αυτό, ξέμακρα ἀπό ματαιότητες,
τή ροή του χρόνου καί του δρόμου σου
ἀκολούθησε,
ἀξιοποίησε τά τάλαντα,
δημιουργίας πνοές ἀνάσανε
καί ΖΗΣΕ!

Αθήνα 3 Σεπτεμβρίου 2019

Ἡ ἀπονομή

Κατά δική του ἀπαίτηση
καί πλειονοψηφία ὀριακή,
ὡς ἄλλος πραιτοριανός,
πρόεδρος ἐπίτιμος ἀνεκηρύχθη!

Ναί! Κατά δική του ἀπαίτηση!

Τή μέρα τῆς ἀπονομῆς,
ντυμένος μέ ἀγαπημένο του ἔνδυμα,
προσηλθε τόν ἀνίδεο παριστάνοντας
κι εὐχαριστοῦσε μέ ἐμφανῆ συγκίνηση,
πού ἡ μεγάλη προσφορά του
ἐπιτέλους ἀναγνωρίζοταν.

Ὅσοι τό παρασκήνιο γνώριζαν,
περιφρονητικά τόν κοίταζαν
καί, ὡς ἦταν φυσικό,
χλευαστικά χαμογελοῦσαν!
Ὅσοι ἀνίδεοι, τόν καλοτύχιζαν,
πού τέτοια μέγιστη τιμή
καί τόσες ἐπιδαψιλεύσεις
ἐν ζωῇ ἐδέχθη!

Ἄς πάει κατ' ἀνέμου
κάθε ἔννοια αὐτοσεβασμοῦ!
Ἡ μέρα ἦταν γιά ἀπονομή τιμῶν
κι ἐκεῖνος πλεοναστικά
εἶχε φροντίσει νά τίς ἀπολαύσει!

Ἄς πᾶνε κατ' ἀνέμου
κι ὅσοι, κρυφά ἢ φανερά, τόν χλεύασαν
ἢ θά τολμοῦν νά τόν χλευάζουν!
Ἐκεῖνος καταγράφηκε ὡς ἐπίτιμος
καί τέτοια τιμή ὅλοι αὐτοί
ποτέ τους δέν θά ἔχουν!

Ποτέ! Ἐκτός,
καί στή γοητευτική σαγήνη
τῆς ματαιοδοξίας τῆς σεπτῆς
κι αὐτοί κάποτε θά ἐνδώσουν!

Αθήνα 10 Αυγούστου 2019

Πόνος

Ὁ πόνος φεύγει καί ξανάρχεται,
κόβει στά δύο τό σῶμα
καί μέ ἀλλόκοτη, στυγνή ἐπιμονή
τό διαπερνᾶ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
καί τό ταπεινώνει.

Στῆς βίας του τά ὄρια τά ἀδιαφέντευτα
παντοιοτρόπως τοῦτο ἀντιστέκεται
καί ἡ ψυχή, τίς ἀντοχές της δοκιμάζοντας,
αἴρεται, σ' ἄγνωρα ὕψη πέτεται
καί δυναμώνει.

Παιδαγωγός ὁ πόνος ἀνελέητος!

Χαρά σέ κεῖνον,
πού τά ὄριά του ἀτενίζοντας,
ὄρθιο κρατεῖ τό σῶμα του
καί τήν ψυχή του ἀλύγιστη,
ὄλο μεγαλοσύνη.

Αθήνα 12 Σεπτεμβρίου 2019

Όνειρα

Μήν συνερίζεσαι τά ὄνειρα
στόν ξύπνιο σου,
γιατί, ώραῖα ἢ ἄσχημα,
στόν Ὑπνο ἀνήκουν.

Αθήνα 13 Σεπτεμβρίου 2019

Τό ροτβάιλερ

«Ροτβάιλερ κατασπάραξε βρέφος!»
ανέφεραν στις ειδήσεις.

Ὁ ἀνίδεος ἄγγελος
γι' ἄλλους κόσμους πορεύτηκε,
πρὶν κᾶν τοῦ κόσμου τούτου
νόημα λάβει.

Θ' ἀκολουθήσουν
ἕκτακτος στολισμός τοῦ ἄψυχου κορμιοῦ του,
λαμπρή ἐξόδιος ἀκολουθία
μέ στέφανα, μπομπονιέρες
βιβλίο εὐχῶν,...,
καί, φυσικά, μνημόσυνα
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ἄδολης ψυχῆς του!

Κεκοσμημένο σῆμα
ἀπό τούς οἰκείους του θά ὑψωθεῖ,
μ' ἐπιτάσεως θά ἀναγράφονται
ἀγάπης λόγια ἔμμετρα
κι ἡ λέξη «ἀβάπτιστο».

Μόνο ἡ αἰτία τοῦ θανάτου
δέν θά μνημονεύεται,
που ἀκούει στη λέξη
ANEYΘΥΝΟΤΗΤΑ!

Αθήνα 13 Σεπτεμβρίου 2019

Ἡ στοιχειωμένη

Σέ κάθε πανσέληνο
τοῦ πρωτομάστορα ἢ ἀγαπημένη
προβάλλει ἀπό τά θεμέλα τοῦ γιοφυριοῦ,
πού στοιχειωμένο μέ τήν ὕπαρξή της εἶναι.
Στά δροσερά νερά τοῦ ποταμοῦ
βυθίζεται ἡδυπαθῶς
καί ἀναδύεται στό φῶς τοῦ φεγγαριοῦ,
λουσμένη σέ ὑπερκόσμιο φῶς
ὡς ἄλλη Ἀφροδίτη.

Τό κορμί της, ὀλόγυμο,
στά διαβατάρικα νερά ἀντικατοπτρίζεται
κι ἐκεῖνη, στήν ἐρημία τῆς νυκτός,
μένει ἐνεή
θωρῶντας τό πανώριο τό γιοφύρι!

Στό μεσουράνημα τοῦ σεληνόφωτος
ἐγκαταλείπει τά νερά,
τή ράχη τ' ἀντρειωμένου γιοφυριοῦ
περήφανη διασκελίζει ἀκροπατῶντας
κι ἓνας πόνος παράξενος, μονότονος,
τά πονεμένα σωθικά της σχίζει.

Κοιτάζει πέρα, μακριά,
τήν πολιτεία βλέπει,
θυμᾶται τήν ἀπρόσμενη θυσία της,
πού δάμασε τόν δαίμονα τοῦ ποταμοῦ
καί κάθε νύχτα ἀσέληνη τά βογγητά του ἀκούει.

Καί πάντα,
πριχού τό ὄριο χάραμα ἀναφανῆ
στ' Ἐνατολῆς τά μέρη,
στοῦ στοιχειωμένου γιοφυριού τά θέμελα
ἐκεῖ, στήν αἰώνια κλίνη της
γυρίζει λυπημένη.
Τί αὐτά, παντοτινή της συντροφιά
κι ἀγιάτρευτος καημός της,
ἀκόμα στέκουνε γερά,
ἀλλά, πρὶν κάποια χρόνια,
τάφος τ' ἘΓΑΠΗΣ γίνηκαν
γιά τό καλό τοῦ κόσμου!

Πάτρα 16 Σεπτεμβρίου 2019

Οί δεσμοί

Όταν οι ψυχικοί δεσμοί
άνυπαρκτοι είναι,
κανείς δεσμός αίματος
δέν δένει τούς ανθρώπους!

Πάτρα 17 Σεπτεμβρίου 2019

Ὁ εὐτυχής

Εὐτυχής ὁ γονιός,
πού ἀγάπη πρόσφερε,
καί τά παιδιά του
δέν τή λησμονῆσαν!

Εὐτυχής ὁ δάσκαλος,
πού τόν δρόμο ἔδειξε,
κι οἱ μαθητές του
ἐπιλήσμονες δέν ἔγιναν!

Εὐτυχεῖς ὅσοι δίδουν
καί ἀνταπόδοση δέν ἀναμένουν,
εὐτυχής κι ὅποιος δέν λησμονεῖ
τή χάρη πού λαμβάνει!

Πάτρα 18 Σεπτεμβρίου 2019

Προσμονή θανάτου

Στῆς ζωῆς τό μακρύ ταξίδι της
μάταια τό τέλος αναμένει.

Θά ῥθει, ὅπωςδήποτε θά ῥθει,
ἀλλά γιατί τόσο ἀργεῖ
κι αὐξάνει τήν ἀναμονή της;

*«Ἡ ὁ Θεός φανατικά μέ μισεῖ
ἤ πολύ μ' ἀγαπᾷ
καί στά ἐγκόσμια ἀκόμα μ' ἀφήνει!»*

Ἔτσι, λέει μέσα της ἡ φανερά,
ὅταν τό κορμί της πόνοι φρικτοί
διαφεντεύουν.

Ὅταν ὅμως αὐτοί ὡς δραπέτες,
ἔστω καί πρόσκαιρα,
χάνονται,
τήν ἀξία τῆς ζωῆς ἐξυμνεῖ
καί τραγούδια γιά κείνη ἀναπέμπει.

Ὁ θάνατος, οὕτως ἢ ἄλλως,
εἶναι μιά μικρή ἐκπνοή
κι ὅλα τ' ἄλλα χωρίς νόημα
νά τά λογαριάζει!

Πάτρα 20 Σεπτεμβρίου 2019

Περιεχόμενα

1. Άνομία	σ. 7
2. Φασισμός	σ. 8
3. Διαπίστωση	σ. 9
4. Μνημεῖα	σ. 10
5. Φθόνος	σ. 11
6. Οἱ φίλοι	σ. 12
7. Δόν Κιχῶτες	σ. 13
8. Νέμεσις	σ. 15
9. Οἱ ἐξωνημένοι	σ. 16
10. Ἀπεχθές	σ. 17
11. Τά κυκλάμινα	σ. 18
12. Συνέπεια	σ. 19
13. Ἡ ἄρνηση	σ. 20
14. Εἶπα...	σ. 21
15. Τό θάμα	σ. 22
16. Ὁ ἥρωας	σ. 23
17. Ὅφειλαν	σ. 24
18. Ἡ συμφωνία	σ. 25
19. Συλλαλητήριο	σ. 27
20. Ὅταν	σ. 29
21. Τῆς ὁμορφιᾶς τά πάθη	σ. 30
22. Παναγία τῶν Παρισίων	σ. 32
23. Ἀρχές Μαγιοῦ	σ. 34
24. Λεῖπεις	σ. 36
25. Τ' ἀηδονάκια	σ. 37
26. Καρυάτιδες	σ. 38
27. Μνήμη Πόντου	σ. 39
28. Λάθε βιώσας	σ. 40

29. Ἡ Ταναγραῖα	σ. 41
30. Τό μένος	σ. 43
31. Τό γλυκό	σ. 44
32. Οἱ μέρες	σ. 45
33. Μᾶς ἔμαθαν	σ. 46
34. Τό μοιρολόι τοῦ πεύκου	σ. 47
35. Φθορά	σ. 50
36. Λήθη	σ. 51
37. Ἡ ἀπονομή	σ. 52
38. Πόνος	σ. 54
39. Ὅνειρα	σ. 55
40. Τό ροτβάιλερ	σ. 56
41. Ἡ στοιχειωμένη	σ. 57
42. Οἱ δεσμοί	σ. 59
43. Ὁ εὐτυχής	σ. 60
44. Προσμονή θανάτου	σ. 61
Προδημοσιεύσεις	σ. 65
Εἰκόνες	σ. 66
Ευχαριστίες	σ. 68
Σύντομο βιογραφικό	σ. 68

Προδημοσιεύσεις

- σ. 10. **Μνημεία**, <http://users.sch.gr/panlampri/arthr91.html>
- σ. 12. **Οί φίλοι**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα μου στο fb, 29 Οκτωβρίου 2019.
- σ. 30. **Τῆς ὀμορφιάς τά πάθη**, περιοδική έκδοση «εν αιθρία» της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας (ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.), Μάιος 2019, τ. 299, σ. 10.
- σ. 34. **Ἀρχές Μαγιοῦ**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα μου στο fb, 13 Μαΐου 2019 / εφημερίδα «Η Πρωινή Γνώμη» της Πάτρας, 30/4/2020, αρ. φύλλου 5418, σ. 15.
- σ. 36. **Λείπεις**, προσωπική σελίδα μου στο fb, 10 Μαΐου 2020.
- σ. 37. **Τ' ἀηδονάκια**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα μου στο fb, 15 Μαΐου 2019.
- σ. 38. **Καρυάτιδες**, περιοδικό «*Ηπειρωτικοί Αντίλαλοι*», τ. 131, Σεπτέμβριος 2019, σ. 6 / προσωπική σελίδα μου στο fb, 26 Οκτωβρίου 2019.
- σ. 43. **Τό μένος**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα μου στο fb, 12 Ιουλίου 2019.
- σ. 45. **Οί μέρες**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα μου στο fb, 12 Αυγούστου 2019.
- σ. 47. **Τό μοιρολόι τοῦ πεύκου**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα μου στο fb, 24 Αυγούστου 2019.

Εικόνες

- σ. 7. <https://new-deal.gr/i-anomia-ke-ta-symvola/>
- σ. 9. Ν. Γύζης, Η χαρά, <http://texni-zoi.blogspot.com/>
- σ. 11. Ο Φθόνος μαδά τα φτερά της Δόξας - François - Guil-laume Ménageot, <https://antikleidi.com/>
- σ. 14. Πάμπλο Πικάσο, Δον Κιχώτης/ <https://www.google.com>
- σ. 15. Ο Ορέστης καταδιώκεται από τις Ερινύες, Ουιλιάμ-Α-ντόλφ Μπουγκερώ, <https://el.wikipedia.org/wiki/Μητροκτονία>
- σ. 17. Φαγιούμ, Προσωπογραφία κοριτσιού με στεφάνι ελιάς, 2^{ος} αι., https://el.wikipedia.org/wiki/Πορτραίτα_Φαγιούμ
- σ. 19. Μοναχική ελιά, <http://agonaskritis.gr/είμαι-η-ελιά-η-εγκαταλειμμένη/>
- σ. 20. Δημιουργία Παναγιώτας Π. Λάμπρη.
- σ. 21. Αναχώρηση, <https://www.pinterest.de/pin/>
- σ. 23. Ο Ηρακλής και το λιοντάρι της Νεμέας. Ψηφιδωτό από την Οικία του Ορφέα στην Πάφο, τέλη 2ου αρχές 3ου αι. μ. Χ., Πάφος, Αρχαιολογικό Πάρκο / <http://www.greek-language.gr/>
- σ. 24. Ν. Γύζης, Η Ψυχή του Καλλιτέχνη, <https://el.wikipedia.org/>
- σ. 26. Ν. Γύζης, Η Ιστορία, <https://el.wikipedia.org/>
- σ. 28. Προσωπογραφία κοριτσιού/ https://el.wikipedia.org/wiki/Πορτραίτα_Φαγιούμ
- σ. 29. Θεά Νέμεσις, <https://el.wikipedia.org/wiki/Νέμεσις>
- σ. 31. Στροφυλιά· φωτογραφικό αρχείο Παναγιώτας Π. Λάμπρη.
- σ. 33. <https://www.vimaorthodoxias.gr/>
- σ. 35. Γιάννης Τσαρούχης, Μάης, <https://www.google.com>
- σ. 36. Αναστασία Δ. Οικονόμου - Λάμπρη· φωτογραφικό αρχείο Παναγιώτας Π. Λάμπρη.
- σ. 37. Ροδαυγή (άποψη)· φωτογραφικό αρχείο Παναγιώτας Π. Λάμπρη.
- σ. 39. Μνήμη Πόντου, Ποντιακή λύρα, <https://www.slideshare.net/gymnasiovelou/ss-58534932>
- σ. 40. <http://www.herpetofauna.gr/>

- σ. 42. Ειδώλιο Ταναγραίας, τέλος 4^{ου} - α' μισό του 3^{ου} αι. π. Χ. / <https://pacf.gr/portfolio-item/69-ειδώλιο-ταναγραίας-2/> (Ίδρυμα Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου).
- σ. 45. <https://gr.depositphotos.com/>
- σ. 49. <https://www.winecommanders.com/>
- σ. 53. <https://www.google.com>
- σ. 54. Φρίντα Κάλο, Πληγωμένο ελάφι / <https://www.google.com>
- σ. 55. Ο θεός Ύπνος με τον δίδυμο αδελφό του Θάνατο, [https://el.wikipedia.org/wiki/Ύπνος_\(μυθολογία\)](https://el.wikipedia.org/wiki/Ύπνος_(μυθολογία))
- σ. 58. Της Άρτας το γιοφύρι· φωτογραφικό αρχείο Παναγιώτας Π. Λάμπρη.
- σ. 59. Γεώργιος Ιακωβίδης, Η αγαπημένη της γιαγιάς, Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλέξανδρος Σούτσος.
- σ. 60. Προσωπογραφία του μικρού Ευτύχη, https://el.wikipedia.org/wiki/Πορτραίτα_Φαγιούμ

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ εκ βαθέων τη φίλη μου Σοφία Δ. Ευθυμίου και τον σύντροφό μου Χρήστο Δ. Στούμπο για τη συνεισφορά τους.

Σύντομο βιογραφικό

Παναγιώτας Π. Λάμπρη

Η Παναγιώτα Π. Λάμπρη γεννήθηκε στη Ροδαυγή Άρτας. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και υπηρέτησε στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Αρθρογραφεί, δημοσιεύει βιβλιοπαρουσιάσεις και μελέτες κι έχει βραβευτεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Το 2006 εξέδωσε τη λαογραφική μελέτη "Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής", το 2009 τη συλλογή διηγημάτων "Το χάσικο ψωμί", το 2011 τη μελέτη "Κ. Α. Διαμάντης, ο Ιστορητής", το 2014 την ποιητική συλλογή "Εν όδύναις", το 2015 τη μελέτη "Η Μνήμη της Γεύσης - Αρχέγονων Ηπειρωτικών Εδεσμάτων Συναγωγή", το 2016, σε β' έκδοση, το βιβλίο της "Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής", το 2017 τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις "Σε δρόμους της Κίνας", το 2018 την ποιητική συλλογή "Χαρμο-λύπες" και το 2019 τις ποιητικές συλλογές "Λιανοτράγουδα" και "ΣΤΑΘΜΟΙ... στόν χρόνο".

Για περισσότερα βλέπε: <http://users.sch.gr/panlampri/>

